

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Tarih Pakistan Ordusuna Çağrıda Bulunuyor: Artık Gerçek İslami Liderliğin Zamanı Gelmiştir!

Haber:

2025 yılının Nisan ayında Pahalgam'da meydana gelen saldırı, silahlı kişilerin 26 sivil öldürmesine, diğerlerini yaralamasına ve Keşmir'in yeniden karmaşık bir siyasi durumun içine sürüklenmesine yol açmıştır. Bu arada yetkililer, derhal Pakistan destekli silahlı grupların sorumluluğuna işaret ederken, olay hızla siyasallaştırıldı ve Narendra Modi'nin on yıldan uzun süredir iktidarını şekillendiren daha geniş şu anlatılara entegre edildi: Hindu milliyetçi devlet ile iç ve dış olarak iddia edilen düşmanları arasındaki çatışmadır.

Yorum:

Pakistan ve Hindistan arasında Keşmir'deki kontrol hattında yaşanan son askeri çatışma, artan jeopolitik dengenin kırılma noktasına ışık tutmaktadır. Hindistan'ın başarısız saldırıları ve Pakistan'ın gelişmiş karşı saldırıları, Hindistan'ın askeri yeteneklerindeki zayıflıkları ortaya çıkardı ve Hindistan'ı ateşkes arayışına itti. Bu sadece Pakistan için taktiksel bir zaferi temsil etmiyor, aynı zamanda potansiyel stratejik bir fırsatı da temsil ediyor. Nitekim on yıllar boyunca Pakistan, aralarında Çin'in de olduğu odakların yardımıyla modern askeri teknolojiye yatırım yapmış ve kapasitesini geliştirmiştir.

Buna karşılık Hindistan, son zamanlarda Fransa, Yahudi varlığı ve Amerika gibi Batılı ortaklarından moderniteler almış olmasına rağmen, eski teknolojilere güvenmeye devam etmektedir. Saldırı, iktidardaki Bharatiya Janata Partisi (BJP) yönetiminin yıllardır pekiştirdiği söylemle tamamen uyumluydu. Modi hükümeti için failer sadece teröristler değil, aksine daha büyük bir düşmanın, yani İslam ve Müslümanların sembolleriydi. Bu yüzden kapsamlı bir soruşturmayı beklemeden, Leşker-i Tayyibe ile ona bağlı olduğu iddia edilen militan örgüt Direniş Cephesi olarak adlandırılan Pakistan merkezli grupları suçlamıştır. Direniş cephesi bunun sorumluluğunu reddetmesine ve güvenilir kanıtların eksikliğine rağmen, bu anlatı zaten pekişmişti. Ulusal krizleri siyasi sermayeye dönüştürme konusunda uzun süredir deneyimli olan Bharatiya Janata Partisi, Pahalgam katliamını "Hindu Rashtra" siyasi vizyonuna dahil etmiştir.

Ram Tapınağı'nın Ayodhya'da açılması, on yıllardır süren mezhep politikasının doruk noktasıydı; ayrıca şu şekildeki açık bir işaret: Hindistan'da Modi liderliği, diğer dinlere şüpheyile bakarken Hindu devletini kabul etmektedir. 2019 yılında 370. madde yürürlükten kaldırıldığından beri Keşmir'in bağımsızlığı elinden alınmış ve Hindistan hükümetinin geniş kapsamlı idari ve askeri kontrolüne boyun eğmiştir.

Geçmişte İslam'ın adalet ve merhametinin hüküm sürdüğü bir bölge olan bu yer, artık fiilen askeri bir bölge haline gelmiş olup Yeni Delhi tarafından yönetilmekte ve milliyetçi arzularla şekillenmektedir. Keşmir'i Hindistan'ın ana karasına bağlayan yeni demiryolu köprüsü gibi altyapı projeleri, ilerlemenin sembolleri olarak sunulmaktadır. Ancak gerçekte bu gelişmeler, bir bütünleşmeyi değil, bir işgali temsil etmektedir. Keyfi tutuklamalar, internet kesintileri, zorla arazi gaspı ve yasal baskı, bölgedeki yönetimin kullandığı yaygın araçlar haline gelmiştir. Böylece güven pahasına güvenlik sağlanmaya çalışılmakta ve her bir yeni olay, daha fazla baskının bir gerekçesi ve etkisizliğinin bir kanıtı haline gelmiştir. Bu da tam olarak Yahudi güçlerinin Filistinlilere karşı on yıllardır kullandığı taktikleri yansıtmaktadır.

Saldırının sonuçları Keşmir'in de ötesine uzanmaktadır. Zira kısa bir süre sonra Modi hükümeti, 1960 yılından bu yana Hindistan-Pakistan diplomatik ilişkilerinin temel taşı olan İndus Su Anlaşması'nın önemli bir bölümünü askıya almak için harekete geçmiştir. Pakistan'a su akışının kısıtlanması, sembolik ve stratejik bir tehdit sayılmaktadır. Bu sadece misilleme amaçlı bir tepkiyi değil, aynı zamanda ortak kaynakları siyasi oyunlarda silah olarak kullanmaya hazır olduğuna işaret etmektedir.

Pakistanlı seçkinler, Amerika'yı hâlâ vazgeçilmez bir müttefik olarak görüyor, ancak gerçekte Amerika, Asya'daki ana stratejik ortağı olarak Hindistan'a giderek daha fazla güveniyor. Bu durum sadece ekonomik ve askeri nedenlerden kaynaklanmıyor, aksine Hindistan'ın ABD'nin Çin'i çevreleme stratejisindeki rolünden de kaynaklanıyor. Pakistan, küresel güçlerin çıkarları arasında sıkışmış gibi görünüyor; zira bir yandan ABD'nin desteğinin, diğer yandan ise Çin-Pakistan ekonomik koridoru ve askeri ilişkiler yoluyla Çin'in artan iş birliğinin peşinde koşuyor.

Pakistan tarihi bir dönüm noktasında duruyor: Ya büyük güçlerin stratejilerinin bir aracı olarak kalmaya devam edecek ya da kendi kaderini kontrol edip İslam ümmetinin itibarını yükseltecektir. Keşmir'in kurtuluşu ve Amerika'ya bağımlılıktan kurtulmak, bu stratejik ve ideolojik dönüşümün anahtarıdır. Mevcut küresel çalkantılar sadece bir tehdit değil, bilakis İslam'ın liderliği ve dönüşümü için altın bir fırsattır. Bu yüzden Pakistan, mevcut durum veya ateşkes için çalışmamalı, aksine tüm Keşmir'i kurtarmak ve hayati kaynakları üzerindeki kontrolü sağlamak için tarihi bir adım atmalı, dolayısıyla değişen bir dünya düzenindeki liderliği üstlenmelidir. İşte bu, Pakistan'ın Raşidi Hilafetin kurulmasında merkezi bir rol oynayacağı yeni bir dönem için zemin hazırlayacaktır. Bu, sadece askeri gücü ve siyasi liderliği değil, aksine mevcut dünya düzenine meydan okumak için siyasi bir iradeyi gerektiren derin bir vizyondur. Pakistan'ın, Modi'nin "Hindu milleti" vizyonuna son vermek için Orta Asya ülkeleriyle birleşerek, Keşmir'in tamamını kurtarmak ve Ram Tapınağı ve Hindu milleti vizyonunun enkazı üzerine Raşidi Hilafeti kurmasının zamanı gelmiştir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Muhib Abdullah